

Parazito!

REVISTĂ LITERARĂ
reportaj - satiră - umor
Inregistrată Tribunalul Arad,
Secția III Nr. 22/1938

Director:
SIMION MICLEA

Redacția și Administrația
ARAD
Str. V. Babeș Nr. 10.
Telefon: 10-93

ABONAMENTE:
150 lei anual. 3 dolari pt. America
500 lei pt. întreprinderile mijlocii;
1000 lei anual pt. marile întreprinderi. Abonamentele se plătesc înainte.

Vremea bună...

— Max Auschnitt și banii — Cârdu, corso-ul și nou veniții — Cronică superficială, dar oarecum de actualitate — de p. sel. și s. m.

Ziua bună se cunoaște de dimineață, spune înțelepciunea românească, — iar am căzut între proverbe! — și noi ca să nu ne deamînțim linia ce ne-am impus-o la reluarea apariției, pornim și azi tot ca zâmbetul pe buze și briciul ironiei în mână, încrustând în această pagină, evenimentele mai însemnate din cursul săptămânii...

Na vor fi toate de seamă, dar, vor produce câteva clipe de desăvârșire — printre cei neinteresaf...

Astfel, pe „frontul divorțurilor”, în afară de câteva „proponeri de pace” făcute de cășiva „neutri”, — interesați la menținerea păcii conjugale — nu s'a înregistrat nici un eveniment de seamă. Activitatea „părților belligerante” e slabă, singură „artileria conjugală” marchează o activitate mai viguroasă în regiuni asupra cărora „statele majore respective” păstrează o explicabilă discreție...

Democrații susțin că după semnarea viitoarelor tratate de pace, se va crea un organism care să înălțare războiul pentru viitor.

Nu mai să nu fie ca decedata Societate a Națiunilor. Pentru că atunci ar o să pășim ca individul cu barometrul.

Nu știți chestia?
Un individ intră într'o prăvălie de articole optice și altele din această branșă.

Vă rog un barometru.
Vânzătorul îi arată, îl convinge să cumpere unul scump, dar după ce omul a plătit se înlocuiește la vânzător și arătându-i barometrul:

— Acuma, te rog arată mi... cum poți face timp frumos cu ajutorul lui...

D. Brătescu-Voinesti este un pescar pasionat, după cum toată țara o știe. Intr'o zi sta pe marginea riului și vede undița în apă și aștepta să se flindă ceva.

Un mucalit trece pe-acolo, îl privește lung și-apoi, deodată:

— Ce om fără inimă!...

— Dece, Domnule? îl întreabă cel care a scris „Puiul” și „Moartea lui Bastor”.

— Păi... dumneata nu te gândești că de câte ori prinzii un pește, ră-

mân în urma lui o văduvă și 21000 de orfani?

Max Auschnitt a fost întâlnit moi săptămânile trecute în Monaco.

— Ce cauți pe-aici d-le Mexică?

— Deh! Mă gândeam că, în vremurile astea, e mai bine să fie omul acolo unde-i sunt banii...

A propos de cursurile și de exercițiile de apărare pasivă.

D. ing. Gusti Filip se plânge într'o dimineață doamnei Filip (daca nu, atunci altei doamne, că tot e la modă în Arad):

— Iar n'am dormit toată noaptea...

— Te cred dragă Gusti, dar nu știu ce dracu faci atunci când storiți ca o sirenă de apărare pasivă...

În ultima vreme Tândărică nu mai lese niciun (nu, nu-i constipat), ci stă toată ziua și citește lângă radio. Actualmente studiază Istoria ardelor. Prietenul său Todorel îl vizitează zilnic (nu de altceva, dar ca să-i citească fragmente din romanul la care lucrează).

Tândărică, ascultă, dă din cap și-apoi:

— Măi Todorel, cum dracu se face măi, că eu citeșc toată ziua și când colo, tu ești acela care produci și încă cum și-l scrii!...

— Vexi dragă, tu citești atâta încât nu mai ai timp să și știi!...

...De când localurile de noapte se închid obligator la orele 2 după miezul nopții, s'a creat o situație ciudată: câștigă în somn muzicanții, dar pierd din câștig; clienții câștigă la bani și la somn, dar pierd la beutură; patronii localurilor, pierd la câștig, dar câștigă la somn și la beutură. Singurele cari nu pierd nimic, sunt damele, — ele câștigă de toate, lucru ce înainte nu era posibil dimineața la 6 când plecau acasă!...

— Știi ce-i un cârd?

— O grămadă de găște!

...Prin imitație și afinitate sufletească, mai multe fete — domnișoare cu tenții — s'au constituit, poate fără să-și dea seama în cârd, și cîndă, la prânz și seara, corso-ul, vorbind toate deodată și dându-și importanță ca găștile între găini...

Ele știu totul, spun totul. Invidiază cucoanele pentru că sunt măritate, le bîrfesc, le critică și regretă că nu li s'a prezentat ocazia de a se numi și ele doamne, chiar și de fapt dacă nu și oficial.

...Pornind de aci, cârdul i-a în primire, din ziua sosirii, orice timp nou venit la Arad. îl plimbă, îl sacăie, îl anturează până ce acesta este nevoit să fugă din caka lor...

O mică pauză și iar o iam d'acapo, pentru că până la fine, să rămână tot ceiace au fost, — ceva însă mai bătrâne...

Sfârșitul nu-l putem prevedea.

Sfârșitul găștelor e cunoscut: îndoparea și pe urmă consumarea. Dar nu poate fi comparat nici prin absurd cu viitorul cârdului de pe corso...

Destul!

— Cum ai simțit tu dragută că ai vocațiune pentru teatru?

— Întai am observat că am picioare frumoase... Apoi...

— Destul! nu mai e nevoie de altă explicație.

Ce i-a spus

Se știe că d. Adolf Hitler e foarte sobru la mâncare. Se hrănește numai cu legume și lapte.

Iată însă că i se îmbolnăvește vaca ce-i da lapte zilnic. Foști veterinarii chemați, nu izbutesc să vindece vaca. Atunci d-lui Hitler i se dă ideea să se cheme un celebru veterinar evreu.

Cu tot resentimentul său contra Evreilor, Hitler primește propunerea. Medicul sosește, se oprește în fața vacii culcate la pământ, o privește, se pleacă lângă ea și îi șoptește ceva la ureche. Ca prin minune, vaca se ridică sprintenă în picioare.

— Ce s'a petrecut oare? îl întreabă Hitler pe veterinar.

— I-am spus la ureche, pur și simplu „Heil Hitler!” și animalul entuziasmat a sărit numaidecât în picioare.

Ah! prietenii!

În cafenea:

— Ghifă nu mai vine. E foarte suferind. Sărmanul! Pe jumătate infirm.

— Pe jumătate infirm? Atunci îl merge mai bine!

Invățători! Notari!

Preoți rurali!

Nu mă îndolesc o clipă că fiecare dintre domniile voastre vă dați seama că sătenii v'au fost încredințați ca unor îndrumători de fiecare ceas și că fiecare comună este oglinda activității domniilor voastre.

Mai și-ți, desigur, că străduințele pe cari le ați depus pe vremea politicantismului erau însoțite de energie și bunăvoință, în timp ce astăzi guvernul cașd, pe toate căile să vă ajute și să contribuie la ridicarea sătenilor la un nivel pe care îl merită poporul unei țări bogate și pașnice cum e a noastră. În acest scop se acordă defirite înlesniri și favoruri menite să ridice valoarea muncii și producției țărănești, știind că bunăstarea materială este generatoare de progres.

În aceste condițiuni munca domniilor voastre devine, nu numai mult mai ușoară, ci mai ales, mult mai atractivă, având în vedere posibilitatea de a recolta satisfacția succesului. (Mă adresez, se înțelege, acelor cari cunosc acest sentiment. Și printre DVoastre sunt cei mai mulți).

Iată dar de ce este vorba:

O țară se îmbogățește, mai ușor și în primul rând, prin export. Și exportul nu-l fac numai instituțiile de stat producătoare, ci și particularii. Cum neamul nostru nu și-a prea dezvoltat aptitudinile comerciale, între el și cumpărător s'am așezat intermediarii de neam (de multe ori și de cetățenie) străni cari au înțeles „să culeagă toată smântâna”. Așa se explică de ce țăraniul a rămas tot unde a fost, pe când comercianții, intermediarii străni s'au înțeles să investească în țară, făcând, de cele mai multe ori, ei lucrează cu capital bancar.

Pentru a îndemna pe țărani să-și vândă direct produsele, guvernul i-a acordat anumite înlesniri. Dar el n'avea de unde să afle de ele și probabil că pușini dintre domniile voastre s'au gândit să le arate ce au de făcut. În acest timp conducătorii minorităților — mai ales a celor germane — cari au alcătuit tot felul de organizații economice, au îndrumat pe conașionali lor să se folosească de înlesnirile și favorurile guvernului. Și iată că germanii (câtași să vedeți în Banat) s'au asociat în cooperative de valorificare și exportă cereale, animale și tot felul de produse țărănești, pe cont propriu îmbogățindu-se, în timp ce țăraniul românesc trudesc mult departe, se micșă pe loc și privește la ei cu invidie și cu zavide.

Asupra acestor lucruri votam să vă atrag atențiunea pentru a vă îndemna să luminați pe sătenii și să-i împingeți la comerțul cu produsele proprii.

Îmi veți spune că e greu să-ți obișnuiești pe românii să se asocieze în cooperative.

Se poate. Nimeni nu spune să-ți ușor să începi lucrul nou. Dar tot mai de aceea e nevoie de stăruință ce vi se cere. În multe comune românești acest lucru a reușit. Cu credința în reușita finală, va izbucni și în aceea pe care o conduceți.

Pe lângă un titlu de mândrie, înflorisea comunei va însemna și pentru domniile voastre o prosperitate materială.

Gândiți-vă că aceasta este singura cale spre Români pe care o visăm cu toții și că sunteți chemați cu toții să fiți „preoți cu arcaea în frunte.”

Omagiul Ardealului

La Cluj, — în sala Teatrului Național a avut loc în ziua de Duminică 12 c., prima întrunire pe ținut a Frontului Renașterii Naționale.

A fost o mare sărbătoare românească, animată de cel mai cald patriotism, așa cum numai Ardealul știe să tresalte în momente de înălțare națională.

Ardelenii din Ținutul Someș, manifestând cu patriotică însufiețire pentru Rege și F. R. N. în această adunare dela Cluj văd în această întrunire orânduită în capitala Ardealului un nou omagiu adus Ardealului românesc, o nouă prețuire a rostului său istoric și a poziției ce deține între hotarele României.

Cetățenii din această parte a țării, făcând parte din toate categoriile sociale, fără deosebire de origină etnică, dând urmare chemării „Frontului” de a se înfățișa în prima adunare de ținut, au înțeles să arate țărilor, prin magnifică participare, că formează un adevărat bloc de solidaritate națională în noua așezare de lucruri din Țara Românească.

La această adunare dela Cluj, ce va rămâne înscrisă în istoria politicii românești s'au rostit discursuri epocale de către Reprezentanții F. R. N., ai țăranilor, muncitorilor, Comunității maghiare etc., culminând prin cuvântarea d-lui Prim-Ministru Constantin Argetoianu.

„Guvernul nu vă poate făgădui în stările de azi, — a spus d. Președintele al Consiliului, — decât trei lucruri: **mai multă dreptate, mai multă omenie și liniște**”.

Oratorul a dat toate asigurările că Guvernul va căuta să îmbunătățească stările impuse prin vitregia vremurilor, să aline suferințele și să sprijine pe cei lipsiți de mijloace.

Domnul Consilier Regal C. Argetoianu și-a dat cuvântul că nu va fi caz, care să nu fie cercetat cu atenție, judecat și sancționat după dreptate.

În acest mod, marele bărbat de stat și Prim sfetnic al Coroanei făgăduiește că va înțona în țară dreptate și omenie, sancționând pe abuzivi — și răsplătind pe cei de bună credință.

Referitor la tratamentul minorităților oratorul a spus că nu crede să fie alt Stat în Europa care să fi tratat minoritățile sale etnice cu mai multă dreptate și cu mai multă bunăvoință. Noi am deschis brațele tuturor minorităților și nu este vina noastră dacă abia în ultima vreme și au dat ele seama că tot mai bine se trăiește la noi decât aiurea.

Sfârșind, oratorul a avut cuvinte calde, pline de adâncă emoție: „Întoarceți-vă acasă plini de încredere în Regele Vostru. Nu plecați urechea către cleveții. Fiecare generație și-a avut încercările sale. Când suferiți voi, sunt fiare la ureche pe lângă ce am suferit noi în 1916—1917. Încordați-vă voințele și faceți față greutăților. Fii încredințați că ziua de de mâine va fi a noastră. Evoluția istoriei noastre e impletită cu a veacurilor și fiți încredințați că **nimic nu ne va cînti din loc**”.

Iată cum cetățenii din Ținutul Someș, încadrați în Frontul Renașterii Naționale au ținut să aducă Majestății Sale, garanția supremă în zilele de azi și prin osul omagium devotamentului și recunoștinței lor către Coroană.

Cimpoerul

Varsă lacrimi...
Și aruncă piatră cerul
Ca murit ast'noapte — Mitru Cimpoerul.

Fete... juni, din zece sate
Mamă, soră și cu frate
Au venit — în halne de îngropăclune
Să trimită'n cer
Pentru Cimpoer
Trei mătâni... și o rugăclune!

Două babe hăde și murdare
Pun trei brugi de sare
În cazanul — unde fierb mâncare.

Și alte două carne, cu pisturi pe-obraz
Ce le lese țulca valuri din gramaz,
Se sfădesc — și se căsnesc
Să îl spele pe spinare
Și să-l taie — dela mână și picioare
Unghille tari ca de copită
C'o gură de foarfeci
Ștrbă — ruginită.

Picuri pe frunte par' că-s brugi de smoald
De necaz, de țulcă — și de-atâta zoald.

„I dă-ne cămașa, cașma și zăbunul
„Că ne prinde soro, la clubar — Crăciunul!

„Ptiu! bătu-te-ar sfântul, bine că ești gata
„Mă, n'auzi Raveco?! haida dă-ne plata!!

Patru mâini vâjnoase în coșciug l'au pus
Cu o mână 'n altă și cu fața 'n sus

— „Gata tot Raveco, batem cue 'n scânduri???”
— „Ce? vrei să mă puneți nouă nopți pe gânduri?!”

„Stați, să-l pun tatănu, pipa și cimpoiul
„Să nu vind-acasă — din morminți — strigolul!!!

Varsă lacrimi...
Și aruncă piatră — cerul
Ca plecat la groapă — Mitru Cimpoerul.

Traian Russu-Șirianu.

Fiat Justitia pereat mundum

Este destul de obicinuit ca necesul unora să stărnească râsul altora, dar este mai puțin obicinuit ca necesul unora să facă pe alții de râs și de aceea dăm la iveală cele ce urmează.

E vorba de o acțiune penală care figura pe rol și care trebuia judecată. În această chestiune, cum e firesc, era un reclamant și un inculpat. Până aici nimic deosebit. Se întâmplă însă ca inculpatul să aibă domiciliu necunoscut. Tribunalul — Un tribunal oarecare — vrea să judece, trebuie să judece, chiar dacă nu vrea și în acest scop a dat următorul „mandat de curențare”:

Tribunalul... S. III-a
Nr. 883/935/3

Mandat de curențare

„Deoarece domiciliul inculpatului Galbaci Petru este necunoscut, ordonăm autorităților judiciare și adt ve să-l cerceteze și la caz de ar fi aflat adresa să-l ia actele personale și adresa exactă, str. și Nr. și să ne comunice cât mai urgent posibil.. imediat dela aflarea lui”.

La acest mandat, Chestura Poliției... răspunde:

Chestura Poliției
Biroul Poliției Judiciare
No. 25 355

Ziua 20 luna VII anul 1935.

Către Tribunalul... Secția III-a

„Avem onoare a vă înainta alăturat Mandat de Curențare Nr. 883/935/3, complectat cu datele personale a individului Galbaci Petru, iar în cea ce privește stabilirea domiciliului lui anexăm declarație dată de individ Galbaci Petru din care reiese că acestuia să întreține mai mult pe la câmp sărăcească din str. Sarmisegetuza No 21—23, iar acum în timpul mai cald pe malul Mureșului și prin diferite cărciumi din oraș”.

Pe această adresă d. referențiu respectiv pune următoarea rezoluție:

„Se va cita la domiciliul din adresă”!

In ziua șe-i din urmă

Bini v'am găsit așea!
Și vă 'ntreb dă mi să poace,
Să măi slăm on pic dă vorbă
Ciar dă s rupt în fund și'n coace?!

Nu vă 'ntreb io lucru mare,
Niși socoală, niși română.
Niși câț turși avem în lume
O, — cum babzi dă bătrând.

Nu vă spărieț dă asta.
Io dă așeva mi-s bun
Da pomaaca din urece,
Să v'o scoaceț, când vă spun.

Ciar în ziua șe i din urmă
Când iera să mărg la școală,
Dece pacoștea dă minie
Dă-m fișă pă cap o boală.

Mă sușesc, mă 'ntorc pân casă,
Moi o șcergură în apă.
Și mă leg cu ie la frunze;
Și tăt străg, vai cum mă 'nșapă!

Văd că mama i ambrăiă
Ca și când nu i lucru bun.
Și gângesc așa în minie:
Să le spun, să nu le spun?!

Și d'odată ieu io zdranța
Și o țap drept într'o uoală
Și străg dă trăsere mama,
Tată, nu mai mărg la școală!

— Bini, iacă stai acasă
Da, dișe nu ce mai duși?
— D' apu cum că lăț mă baco
Pântru hanie și păpuși.

Ba că nu-s făcuț cu cremă
Zișe domnu pedagog.
Ba, că n'am la hanie nasturi
Șalcile, căce, mă rog...

Dă tri nări pă săptămână
Dintr'on blid cât o cășniță,
Nie întresem ciar ca lupii
Să'ndopăm în noi păcui.

S' apu să măi ven la fermă
Cum ce punte să măi ne...
D'ap D'apu toamna să ven tăt.
La culș dă cucuruz!

— Bini mă, dacă nu-ț plăse
Să măi meri tu la școală
Iacă fac morari din cinie
Jugi n'ai atâta zoală!

O, dă nu, bărbir ț plăse?
Că poș fașe pă fâlosu.
O, dă nu, covăși șe baco
Tată ziua cu bărosu!

— Nu m'aleg niși-o sâmbrie.
Morari — și covăși îi greu.
Și bărbir? Să fi i tu slugă
La tăt satu? nu, nu vreu!

— Mă morari, covăși nu-ț plăse.
La școală nu îi binie.
Șe pă iudaț plăse fie?
Să rid uoaminii dă minie!!

Nu fi țhie mă, rușinie
— Să rămâni în sat vândroc?
Stat, că ț dau io cremă... nasturi
Am io ac, da tăt coșoc!

Nu vă spun căce curăle
M'e dat lata păsă spăce,
N'am putut niși să le număr
C'or fost pre pușinie — frace!

Tata m'ontrebat țin mince:
— N'o să'm spuni, cum vrei Să fi
Meri la școală măi dăparce
O, ce dau la covășie?!

Spuntem iuce prăpăgice
Să nu mă slobod în cinie!
— Iacă ț spun, covăși nu-m plăse
Mărg la școală, că i măi binie!

Traian Russu-Șirianu

Mica publicitate

Vizitați Salonul de frizerie, și so
FAN CAMPEAN, din Piața Lu
No. 3. Serviciu prompt și igienic

MAȘINI DE SCRIS de vânzare
de imprumut, la M. SZEGFÜ Arta
str. Brătianu 7. Tel. 11-44. Ateli
special de reparațiuni pentru:
șini de scris, mașini de calcul
tocuri rezervoare. Depozit de
tie — papirograf — indigo și
accesoriile pentru mașinile de

Gila Iuân Nojiță șicire

Iacă mă frașilor
câ darâ nie șinem
ge vorhă și scoacem
Băravu nost după
tâtă răgula ase ca
in vremurile bunie.
Am bișulit noi că
cum ar fi mai binie
și neam sococit că săl
câ darâ voi vis o șiră năcâșți și
ai petreșieși o ștră. Numa is fi voi
da niși noi nu sârim înton
ca fecile carie nuși încâp in pchiele
ie mai trebe una ca să poată
binie numa dâ așeia tă nu nie
cu firea. Numa voi să vege
câ vis aproape gata câ dara
ul gintă voi nu so găngit să
uită măcar on dârăbuș gi abo-
așe ca să vigem și noi că nu
șitat cu tātu. Apu zo dacâ mi
lucru aiesta cānui lucru gi uom cu
la cap. E numa poace câ voi
caunu in alt loc nu in cap și
is câ gi șie să fi trâmies aboli-
tă și așe vinie domnu așeia gila
pâ la voi. No apu și aiastai
ui voarbă numa până ajunge
la tâși apu mai cure multă apă
lu gila moara lu Hoviar gin
Noa apu fio ie cumva câ darâ
câ no fost ie cum să nu fie
Câ și așeia o ajiuns inșe so
re o vrut să sarâ girept in
ta numa nu șciu cum o făcut
șiecat și o trecut ginclo gi Peșta
at tumna in Buda. Apu tumna
io mârș lui niși aclo numa io
rușinie să spună acasă pân-
ablat.

să vă mai spun și astăzi o-
să băgați binie ge samă și
umpărați cărindarie că eșă a-
cândariu mnieu in carie amu
șu loc și să scrieși când fată
și când trebe dusă vaca la
nd pue iepuri și când oauă
Iși mai puce scri aclo câ loc
ginul și când trebe belitâ pchiele
loșcă ca să șașieși la nanie și
ștrimși ge așeia subșiri pâ pi-
ș papuși gi lag ge așeia șie
ind și mai binie și pâ carie
câ mâji gi cucuruz la carie lie
ie câ darâ alt folos nai numa
ta mândrâ la toșlee. Apu cum
u uități gi cărindariu câ și io
ge voi și tât vă spun pânșe
pâ la carie nanâ gin sat și
dușieș oauăle pâ carie lie gâ-
ub ieshile gin grajgi.

câ vă mai spun una da asta
ș la muieri și la fece. Când
șpoalie și la roci să nu șinâ
iașie ge așielea cu boldă câ
șască cumva cum o pățat o
șșiea gin Arad. Câ darâ fata
șcâpat gi o inșbișit on ac
și so șpâriet câ i să bagâ
și iuce o fugit la doctor și
șuitat cu oglinda la ie da
inșe so oprit acu. Apu șie
șu bgiata fatâ și cu mașilie
șo dat să mânșie după rătăpt
șo douâ tri zîlie iacă numa
șo o simșât câ o impungie
inșe no arge soarilie. O dat
șo paclo și o nimerit tumna in
șo ac gi so impuns și inșeget.
șo așeia tă lo soos. Și o ayut
șo darâ cu mănșarea după râ-
șo implântat in mașă.

Cele mai frumoase biju-
terii, ceasornicele cele
mai precise, tacâmuri,
ște pentru cadouri la
HAN HARTMAN
Bijuterii
Statul Minorșilor. Prețuri solide.

Apu io vă spusâi asta ca să pri-
ciși la muierile voașce să bage ge samă
când lucrâ cu așie gi boldă câ darâ
pâ la voi nu in tât satu iestâ doctor
carie să să nice cu oglinda in iele și
sâ lie scrie mănșare pâ rătăpt așe câ
tarie iuce să poace nimeri ca acu să
li se implânșe in mașilie lor.

Apu iacă așe frașilor. Io vă scrisâi
și amu așe șainâ cum numa io șciu
scrie da și voi să fiși uoamini ge triabâ
și să nie trâmiceșî abolimentu câ darâ
Crâșunu ii pâ drum și trebe să nie
cumpărâș și noi o tarie porc ca să avem
sâ dâm cârnași la șei șior vini la noi
la corindat.

Al voștru
IUAN NOJIȚA

Nădlac

Nu avem decât cuvinte de laudâ
pentru frumoasă inișiativâ ce s'a
luat prin inșinșarea stolului extra-
școlar de străjere. — Am dori câ
finerele din Nădlac să-și dea seama
de importanșta aceștie inișiative și
sâ se comporte la înălșimea ei. Iar
conducâtorilor stolului dnei învâșă-
toare Victoria Istodorescu și d'ui
învâșător Vasile Anoca le dorim
șpor la muncâ și să aibâ energia
necesarâ pentru a duce la bun
șfârșit opera inșeputâ. Azi avem
nevoe mai mult ca ori când de
ștâlpi ai românișmului pe granișe.

Și acum ca să nu ne desmînșim
titlul de critici, spunem și cel bun
dar spunem și cel rău. Noi am dori
sâ spunem numai lucruri bune des-
pre Nădlac, dar cine-l vinovat câ
oamenii șe râi și fac mai multe rele
decât bune.

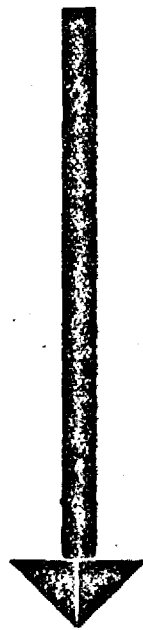
Un ozrecare domn zice el cê-i
mare, noi zicem câ-i lung — nu
credd câ ar fi mai bine să stea
seara acasă, in loc să umble pe
uliși cu nasu in vânt și cu palșau
vâjind. — Și dacâ ar sta numai
pe ulișă — Apoi de se poate su-
pâra feciorul și el te mai lartâ —
câ sânșele nu se face apă, — dar
când s'o supâra și nora nu știu
zâu pe unde o să scojî cămașă.

Intr'o foale de vișuri strâinâ gâ-
șim urmâtoarea notișă pe care cre-
dem câ nu-i râm dacâ o dâm și noi
cine știe care mai frage învâșă-
minte din ea. „O domnișoară știe
ca care il rugatâ să nu mânânce
carne așea de dimineatâ fiindcâ o
doare burta, se constipâ și se umflâ”.

Bărzava

Cu ocazia zilei onomastice a unui
domn din Bărzava, doi învâșâți in-
preună cu doamnele lor au voi să
deslege problema verzei cu capra
și cu lupul. Li fiindcâ nu puteau
ajunge la o solușie mai bună, au

Apare în curând Cărindariu lu

Juân Nojiță

Festivitate literară

Sâmbătă 25 Noemvrie c.
orele 9 seara, d IONEL
TEODOREANU, scrii-
torul neuitat al Medeleni-
lor, va vorbi la Palatul
Cultural.

Cărindariu lu Juân Nojiță

In curând va apare cărindarul
revistei noastre, celebrul calendar
a lu Juân Nojiță.

In vederea plasării și vânzării
lui, căutâm in toate comunele
oameni de încredere. Cei ce vor
sâ se ocupe cu vânzarea calenda-
rului, sunt rugați a ne scrie nu-
mârul de exemplare de care au
nevoe pentru a le putea rezerva
din timp. Aceasta pentru câ vom
tipări numai atâtea exemplare câte
ni se vor înainta.

Intrebare

Se obișnuște a se spune tot-
dauna:

— „Popeșii aștia săraclii n'au
noroc cu băiatul lor”.

Dece nu se spune oare niciodatâ:
— Bieșul Gicu așta, inșr'adevâr
n'are noroc cu părinșii lui”.

Nocturnă.

Melancolic, peste baltă 'și plânșe-o salcie regretu',
ierâ luna, rătăcitâ, cautâ vag un adâposi
Unde și-ar putea ascunde arătarea ei de spectru
sâ și trâiescâ înă visul: eceace odatâ a fost...

Mai la vale lângâ o râpâ, muge ceva o pustiu.
— N'o fi oare miezul nopșii și Sabatul ține clacâ?
— Nu! — râșpunde de departe huetul de ecou viu,
Nu-i Sabatul, ci pe vale este o rătăcitâ vacâ.

Pe un acoperiș de casâ dela margine de sat
S'a pornit o simfonie de demenșă și delir.
— Doi pisoi se nîrec in grașii car 'sâ fie preferat
de pisica diafanâ și cu prea mult „sex appeal”.

He E. Ilie

Leție...

In fata unei statui hidoase — o expo-
d'operâ modernâ — un om de mult
gust remarcâ:

— N'ar mai trebui ridicato statui
decât pungășilor. Ar fi o leție ștrașnicâ
pentru omenii cianșii.

Cugetare

Oamenii prea fericiți — spunea
Capus — sunt ca hoșii de profesie.
Șfârșesc totdeauna prin a fi prinși.

Din misterele piramidelor egiptene

Mare senzație face o carte interesantă, apărută în editura „Adyar” din Paris și scrisă de d. Georges Barbarin, care a studiat de aproape pe mării egiptologi, în fruntea cu Champolion și Maspéro, ale căror cercetări le-a rezumat admirabil în „Secretul marii piramide”.

Autorul cărții ne învață că piramida lui Kufu nu este un mausoleu colectiv, după cum s'a crezut până mai ieri, ci o bibliotecă de piatră în care se cuprinde întreaga înțelepciune și cărturărie a marilor inițiați ai străvechiului Egipt. Se pare că preoții Egiptului antic ajunseseră la un grad de civilizație și cultură mai înaintat de cât chiar cultura și civilizația din zilele noastre, învățătura ce ne-a rămas întreagă în vasta bibliotecă de piatră care este piramida lui Kufu sau Kheops, cea mai mare dintre cele aproape 80 existente azi în Valea Regilor.

D. Georges Barbarin ne spune că sistemul galeriilor acestea piramide închide în el o cronologie geometrică asupra datelor celor mai importante din istoria omenirii!

Nu e deci vorba numai de o mare civilizație prebiblică, de multă vreme dispărută, samne de cunoștințe supraomenești, ci e chiar, — afirmă autorul — „simbolul arhitectonic al celei mai înalte forme de credință filosofică și religioasă”. E un fel de întâmpinare alegorică pe care vechea civilizație egipteană a lăsat-o civilizației de azi. Autorul cărții mai susține că „datele profetice arhitecturale ale marii piramide au o superioritate netăgăduită asupra datelor profetice sorise sau vorbite, pentru că precizează cu exactitate data fără s'arate natura evenimentelor”. Cazul marii piramide a lui Kufu este unic pe lume — afirmă învățații egiptologi — pentru că profetiile ei au temeluri matematice și cifre exacte.

Piramidele sunt așezate toate pe țărmul stâng al Nilului, pe o întindere de 40 km. Piramida lui Kheops a fost construită între anii 2700 și 3.000 a Chr., iar înălțarea ei a durat 20 ani, Ea ne arată și cât a costat plata muncii lucrătorilor: 1600 talanți de argint, adică 10.775.000 franci-aur numai hrana lor.

Cei cari vor citi această carte își vor da seama de valoarea neprețuită a acestui monument unic de geometrie, astronomie și geodezie, toate calculele arătând celei mai de seamă întâmplări ale lumii pe timp de 6 milenii, adică de la anul 4.000 înainte de era creștină și până la anul 2.001 după Hristos, faptele putând fi verificate după cele expuse în Cartea Morților, cartea sfântă a Egiptului antic, Biblia veche și artărele Noului Testament.

E locul să arătăm că suma celor patru laturi adunate între ele ale bazei piramide (931 m. 22), împărțită cu de două ori axa verticală (148 m. 293x2), ne dă: exact 3,1416, adică valoarea lui Pi.

Lucrurile acestora se știu bine de cei inițiați. La începutul construcției, piramida era îndreptată spre steaua polară și e așezată pe baza Deitel Nilului.

Nu putem reda toate lucrurile interesante din cuprinsul minunatei cărți, dar vom arăta că Egiptul a fost odinioară pustiu și că raiul pământului african a fost în Sahara de azi.

Măsurătoarea primului culoar de jos al piramidei ne arată datele de 4—5 August 1914 până la 10—11 Noembrie 1918, iar lungimea anticamerii piramidei până la intrarea celui de al doilea pasagiu de jos ne dă 10—11 Noembrie 1918 până la 28—29 Mai 1928. Acesta ar fi perioada Haosului care, mai departe, pornește de la intrarea pasagului II de jos până la sfârșitul său care coincide cu intrarea în Camera Regelui, măsurând datele 29 Mai 1928 până la 15—16 Sept. 1946.

Cele trei faze ale Haosului sunt deci: începutul războiului mondial până la semnarea armistițiului; dela armistițiului până la începutul crizei economice mondiale și dela criza

mondială la vârșta teocratică sau primirea spirituală.

Piramida ne mai arată că, între 20 August 1923 și 20 August 1953 vom avea o perioadă de renaștere, în care datele evenimentelor mai importante sunt: 19—20 Ianuarie 1931; 20 August 1938; 27 Noembrie 1939, 18 Februarie 1946 și 20 August 1953. Dintre acestea s'a verificat data de 20 August 1938, care coincide cu acțiunea Germaniei în Europa Centrală (ocuparea Cehoslovaciei) și rămâne de verificat în curând data de 27 Noembrie 1939 care ne va convinge dacă datele piramidei lui Kheops sunt profetice sau nu.

„U”

Despre porci

— Că tot sunt la ordinea zilei —

Desprins din cimitiruri caută toată ziua ce n'a pierdut niciodată — și găsește, pentru că structural are noroc. Vin servește ca barometru rural, așșideri reumatismului. Mănâncă orice. Se cere îngrașat și tăiat obligatoriu de Crăciun. La oraș poate fi văzut, sub felurite chipuri, în magazinele cu mezeluri. Nu trebuie confundat cu cel din lumea bună, financiară, ori altfel, fiind total comestibil, mașele stau drept ultimă și elocventă dovadă. Din pielea lui se spune că se fac mănuși. Eu am purtat dar nu cred.

Celălalt, evadat din zoologie a intrat în viață și istorie pe două picioare. Splendid exemplu de obrăznicie, comite neincetat și în toate domeniile porcării. Opera patrupedului grohăitor e departe de a se numi astfel. După cum nu tot ceea ce comite omul se chiamă omenie.

Porci omenoși nu prea sunt. În schimb oameni porcoși — cu dulumul. Samenii noștri fac deseori pe porci. Porcii aproape nici odată și deaceia se împune să fie reabilitați.

Când porcul se urcă în copac se numește scroafă.

Un scriitor francez a publicat jurnalul unui porc pesimist. Nu l'am citit. Desigur însă că e vorba de un porc veritabil. Căci noi n'am cunoscut decât porci optimiști.

Organul olfactiv, împrietenit cu cel bucal, la domniile lor se chiamă rât. De aceea poate nu-și iau nasul la purtare.

Dacă te amesteci în țărăște te mândăncă. Formula există și în latinește.

În țări depărtate, fără a trăi pe lângă casa omului, porcul se naște și țepos. Speța aceasta e cu totul inofensivă, rezătoare și noctambulă. Un schivnic al numelui, mai mult decât ni rasei — căci se hrănește doar cu rădăcini și fructe. La noi în țară nu se găsește, acest specimen, nici la propriu nici la figurat decât în muzee, poze și cărți de specialitate.

Ludovic de Orleans, apreciindul, a înstituit în 1393 faimosul ordine du Porc epic. Membrii purtau atârnat de un colier de aur un porc țepos având deviza „De près et du loin”. Incercarea aceasta subtilă n'a fost pe placul lui Ludovic XII — care a desființat ordinul.

În afară de porci mistreți — cari se cred scoborâtori (se poate citi: scoborâți-ori) din elefanți, bănuind că au flidoc în colți — mai există o categorie interesantă și antipatică. Nu fițoasă decât

în vocabular și oameni. E vorba de numitul porc de-căine

La musulmani și evrei e socotit spurcat și injurios. Totuși în rândurile lor există deseori porci — cari o duc destul de bine.

Între porcul de York și cel de mangalița este o mare deosebire. Unul e englez get-beget, cu nume nobilitar, iar celălalt țigan. De orice rasă ar fi însă nu are nimic comun cu porhocrăția. Căci cuvântul derivă din grecește, unde după cum știți porce nu însemnează decât curtezană.

— Porcule!... e cuvânt de rușine numai în lumea oamenilor. La româtori e egal cu: Domnule!...

Datorită unei simple substituiri de termeni mulți domni sunt porci. Adică murdari, desfrânați, lacomi.

Cu ajutorul unei undrele se poate încerca profanzimea statului de slănină, fără ca operația să fie dureroasă or să producă rană. Porcul gășă când instrumentul ascuțit atinge carnea. Experiența nu dovedește că e gros de obraz ci doar bine crescut; are grăsime. Metoda o întrebuintează neguțătorii. E recomandabilă și în relații personale. Dă rezultate neașteptate.

Concurentul Calului trolan n'a avut parte de celebritate. L'am găsit însă într'un dicționar: Porcus trojanus, și după toate probabilitățile — gastronomii au cuvântul — a fost un fel de mâncare de pe lista de bucate romane: porc umplut.

Când un porc se îmbată, și aceasta foarte rar, desigur că în lumea rămătoarelor se spune cu deosebit:

— „Tea-l îmbătat ca un om”!

De reținut: porcul izbutește totdeauna în viață. Ude e mai presus de toate feroc.

Și admirabil pe vară călă. (X)

Diagnostic precis

— „Domnule doctor, te rog să-mi spui fără multe vorbe, pe românește, de ce boală sufăr?”

— „Bine, ascultă-mă: d-ta bei prea puțin”.

— „Acuma, te rog, doctore, spune-mi asta și pe latinește, ca să-ți spun nevastei”.

Apropos de virșii

„sau cum se adeverește unde dai și unde crapă

Zilele trecute, o comisie pe trolul inopinat al prețurilor, pe neașteptate în atelierul de a cărnurilor, proprietatea unei celării din loc. Lucrurile vă au fost atât de „gustoase, în mai târziu, serviciul sanitar închiderea pe trei săptămâni a lui și amendarea cu câteva lei proprietarului. Deci una s'a găsit Cât despre halul de nei ce-a fost găsit, ne-a amintit che anecdotă:

Un trecător ce se plimba rile unei ape, aude deodată grozave. Ce era? Un om că și pe punctul de a se ineca.

Trecătorul nostru, om de în apă și scăpă dela moarte citul ce să sbătea în mijloc.

— Cu ce vă pot fi recu cum v'aș putea mulțumi pe salvat?

— Cu nimic. Nu mi-am datorita de om și în afară sunt om bogat, așa că nu a nimic.

— În tot cazul vă mulțum rog să mi permiteți să vă dă să nu mâncați niciodată măcelar!...

Nici nna nici alta

Cu ocazia morții unui

— De ce a murit?

— Habar n'am! De ala nici cu ce trăia.

Scotiană

O tânără familie de sco să-l consulte pe doctorul înțeles: consultații gratuite

— Domnule doctor exarog, pe băiețușul nostru.

— Ce etate are?

— Cinci luni...

— Și il doare ceva?

Nu.

— Atunci?

— Am vrea să știm da sănătos Dacă nu cumva îmbolnăvească.

— De ce asta?

— Păi am găsit de oc rucior pentru copii. Înaintea cumpăra vrem să știm de folos... Căci dacă n'are ce să mai sticăm banii pe

Explicație

— De ce n'ai muncit în viața?

— Ca să nu iau locu

Fel de a vorbi

— Va să zică, dragul aplăceri cu creditorii.

— Vrei să spui că dăeri cu mine.

Cumpărăți halne, mantal de piele la

IOSIF MU

MAGAZIN

ARAD, vis-à-vis

Comunal

Mare asortime

gata. — Se ex

comandă

Prețuri red

Administator: SIMION BUL